В областта на гражданското правосъдие текущите процедури и производства, започнали преди края на преходния период, ще продължат съгласно правото на ЕС. Въз основа на взаимно споразумение с Обединеното кралство порталът e-Justice ще поддържа информацията, свързана с Обединеното кралство, до края на 2024 г.

Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Англия и Уелс

1 Какви са различните видове мерки?

В Англия и Уелс съдилищата разполагат с правомощия по силата както на част 25.1, точка 1 от Правилника за гражданското съдопроизводство (CPR), така и на присъщата им компетентност да разпореждат временни и/или обезпечителни мерки, които са предназначени да защитават интересите на дадена страна, било то във връзка с актив, или поради заведено дело. Тези средства за правна защита са достъпни на всеки етап от съдебния спор или дори преди неговото начало. Това са безпристрастни средства за правна защита, тъй като съдът разполага с правото да издаде подходящо разпореждане по собствена преценка. Принципите за издаването им са установени в основополагащото дело *American Cyanamid Co/Ethicon**[1]*** Съгласно част 25.1, точка 1 съдът може да издаде следните:

Временни съдебни разпореждания (Interim Injunctions)

Междинни декларации (Interim declarations)

Заповеди във връзка с имущество, с които се позволяват продажбата, налагането на обезпечителна мярка, прехвърлянето с цел проверка на попечителство или плащането по сметка във връзка с имущество

Заповеди за допускане на влизане в земя или в сгради

Заповеди за предаване на вещи.

Обезпечителни заповеди за запор и възбрана върху имущество или заповеди, с които на страна се разпорежда да предостави информация за местоположението на имуществото или активите, които са предмет на обезпечителната заповед за запор и възбрана върху имущество

Заповеди за претърсване (Search Orders)

Заповеди за оповестяване на документи или проверка на имущество преди предявяване на иска — те могат да бъдат срещу всяка ответна страна или срещу все още несвързана страна

Заповеди за междинно плащане по сметка за обезщетение за причинени вреди, което съдът тепърва ще присъди

Заповеди относно плащане в съда в очакване на резултата от производството

Заповеди за отчитане на парични средства

Заповеди във връзка с производства, свързани с интелектуална собственост.

Съгласно присъщата на съдилищата компетентност съдебната практика е в основата на някои временни мерки, като не на последно място са заповедите *„Norwich Pharmacal“* и разпорежданията за забрана да бъде започнато или продължено съдебно производство (anti-suit injunctions). Заповедите *„Norwich Pharmacal“* са предназначени да принудят трета страна да разкрие информация за нарушител, така че след това ищецът да може да заведе срещу него дело, в което извършителят е известен — често тези заповеди се използват при случаи на корпоративна злоупотреба. Разпорежданията за забрана да бъде започнато или продължено съдебно производство са предназначени да се попречи на дадена страна да предяви иск в чужда държава, когато това би било злонамерено или репресивно, или извън рамките на справедливото съдопроизводство. Освен това съдът може да издаде декларация относно тълкуването на закона или срока на договор, който сам по себе си е предмет на съдебен спор.

Съдебното разпореждане представлява съдебен акт, с който от дадена страна се иска да предприеме или да се въздържи от предприемането на определени действия. Временното съдебно разпореждане представлява такъв акт, който се издава преди процеса по иска. В хода на съдебното производство, или дори преди производството да започне, ищецът може да се опита да защити позицията си, като поиска временно съдебно разпореждане, с което да се попречи на ответника да действа по начин, който би навредил на ищеца.

Съществуват и два специфични вида съдебни разпореждания, които ищецът може да поиска, когато съществува риск от страна на ответника да бъдат предприети действия за унищожаване на доказателства или за осуетяване на което и да било решение, постановено в полза на ищеца. Първите представляват заповед за претърсване (Search Order); вторите са обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество (Freezing Injunction), с която на ответника се забранява да борави с активите или да ги премества извън съответната юрисдикция.

Когато ищецът иска плащане на парична сума (напр. дълг или обезщетение за причинени вреди), съдът може да разпореди ответникът да извърши междинно плащане по сметка на която и да било сума, която той в крайна сметка може да бъде задължен да плати, с цел да се избегне ищецът да изпадне в затруднение в резултат на забавяне при постановяването на съдебно решение.

Дори искът на ищеца да бъде отхвърлен и да му бъде разпоредено да плати разноските, ответникът може да е изправен пред риска от невъзможност да изпълни разпорежданията относно разноските. За да бъде защитен ответникът, при извънредни обстоятелства съдът може да разпореди ищецът да предостави обезпечение за разноските, което обикновено се извършва чрез плащане на определена парична сума в съда.

Висшият съд (High Court) е оправомощен да наложи временни мерки в подкрепа на производство в друга юрисдикция, ако е целесъобразно да го направи. Той може също така да издаде „международна обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество“, която се прилага по отношение на активи, намиращи се в други юрисдикции.

[1] [1975] 1,504

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

2.1 Производство

Съдебни разпореждания (включително заповеди за претърсване и обезпечителни заповеди за запор и възбрана върху имущество) (Injunctions (including Search Orders and Freezing Injunctions)

Съгласно част 25 всяка молба за временни мерки трябва да бъде подадена до съда, в който се разглежда или ще бъде разглеждано делото, след като то бъде заведено. Някои видове разпореждания, по-специално тези с международен елемент, трябва да бъдат издавани само във Висшия

съд, докато други могат да бъдат издавани в окръжния съд (County Court). Във Висшия съд те могат да бъдат издадени по обичайния начин или посредством различните дивизионни съдилища, разглеждащи молби за временни мерки, или посредством техните служби, работещи извън редовното работно време — това често е уместно при разпореждания, с които се спира публикуването на даден случай в печатни издания или се спират депортирания от страна на Министерството на вътрешните работи.
Общите изисквания към молбата са тя да бъде подадена, като се представи Уведомление за молба (Application Notice) (N244), което да бъде придружено от исковия формуляр, свидетелски показания в подкрепа на молбата, клетвени декларации и проект за разпореждане. Проектът за разпореждане трябва да съдържа насрещно задължение [2] за обезщетяване, задължение за връчване на ответниците на молбата, доказателства и всяка издадена заповед. Това е ключов момент, ако въпросът се разглежда *в отсъствието на страна (ex parte)*. В случай на извънредни разпореждания трябва да е налице задължение за плащане на съответните такси във възможно най-кратък срок; освен това може да е необходимо да се наложи задължение за започване на официално производство във възможно най-кратък срок.
След завеждане на делото въпросът ще бъде разгледан от съдия, който ще издаде необходимата заповед, като уреди тя да бъде запечатана и върната на молителя. Връчването на другата страна е отговорност на страната, която е подала молбата.
Заповедите за претърсване са много обвързващи и като такива трябва да отговорят на специални изисквания. Те обикновено се връчват от „наблюдаващ солиситър“ („supervising solicitor“), който е запознат със заповедите за претърсване и няма връзка със солиситърите на молителя. Наблюдаващият солиситър трябва да разясни заповедта за претърсване на ответника и да го консултира относно правото му да потърси правен съвет. Той ще извършва или ще надзирава претърсването и ще изготви доклад, който ще предостави на солиситърите на молителя. Заповедите за претърсване са в сила от момента на връчване и след изтичането на разумен срок за получаване на правен съвет.
Обезпечителните заповеди за запор и възбрана върху имущество са заповеди, с които на дадена страна не се позволява да премества активи, намиращи се в съответната юрисдикция, или се налага ограничение да борави с активи, намиращи се навсякъде по света. Заповедите обикновено влизат в сила от момента на тяхното издаване, поради което връчването им е от първостепенна важност.
И в двата случая неспазването на заповедта води до производство за неизпълнение на разпореждане на съда.

Междинни плащания и обезпечение за разноските (Interim Payments and Security for Costs)

Междинни плащания и обезпечение за разноските могат да бъдат предоставени по силата на споразумение между страните, но при липсата на такова споразумение е необходимо да се подаде молба в съда. Молбата се подава, като се представи уведомление за молба, подкрепено с писмени доказателства. Молбата трябва да бъде връчена на ответника, който в отговор може да представи доказателства. Ако съдът издаде заповедта, той ще определи формата и размера на обезпечението или плащането, което трябва да се извърши.

Разноски за получаването на заповеди

Няма фиксиран размер на разноските за получаване на описаните по-горе заповеди. Има обаче специфични съдебни такси за издаването на заповед по молба на ищеца, които зависят от това дали с уведомление за ответника или не. Подробна информация относно тези такси може да бъде намерена на уебсайта на Министерството на правосъдието.
Молителят е задължен да плати хонорари на своите солиситъри (в случай на заповед за претърсване и тези на наблюдаващия солиситър), макар че в крайна сметка може да бъде разпоредено разноските да бъдат платени от ответника.
[2] Поемането на задължения представлява обещание към съда. Наказанието за неизпълнение на задължение може да бъде сурово.

2.2 Основни условия

Както беше посочено по-горе, съдът има право на преценка по всички описани в този раздел средства за правна защита и той няма да ги предостави, ако счита, че при съответните обстоятелства биха били неподходящи или непропорционални. Съдилищата са склонни да проявяват по-голяма предпазливост по отношение на заповеди за претърсване и обезпечителни заповеди за запор и възбрана върху имущество, тъй като това са особено строги мерки.

Временни съдебни разпореждания (Interim Injunctions)

Когато взема решение дали да издаде временно съдебно разпореждане, [3] съдът първо ще прецени дали с иска се повдига „сериозен въпрос, във връзка с който да се образува дело“ (а не въпрос, който е „явно несъстоятелен или със злонамерен характер“). В случай че това не е така, издаването на съдебно разпореждане ще бъде отказано.
Ако е налице сериозен въпрос, във връзка с който да се образува дело, съдът впоследствие ще разгледа „баланса на изгодите“. Това включва да се повдигне въпросът дали би било по-неблагоприятно да се поиска от ищеца да продължи, без да се издава съдебно разпореждане до процеса, или да се наложи на ответника да се съгласи със съдебното разпореждане. При решаването на този въпрос съдът ще разгледа следните моменти в посочената по-долу последователност:
Дали присъждането на обезщетение за причинени вреди би било подходящо средство за правна защита за ищеца, ако той е на път да спечели процеса? Ако обезщетението за причинени вреди е подходящо, издаването на съдебно разпореждане ще бъде отказано. Ако не е подходящо (напр. тъй като вредата за ищеца би била непоправима или неимуществена), трябва да бъдат разгледани останалите въпроси.
Дали ангажирането от страна на ищеца с насрещни задължения при обезщетение за причинени вреди предоставя на ответника подходяща защита, ако последният е на път спечели процеса? Ако обезщетението за причинени вреди е подходящата защита за ответника, това обикновено е в подкрепа на съдебното разпореждане.
Когато останалите фактори изглеждат добре балансирани, съдът ще запази съществуващото положение. Под внимание могат да бъдат взети и други социални или икономически фактори, като например как издаването или отказът от съдебно разпореждане влияе върху заетостта или върху достъпа до лекарства.
В краен случай съдът може да разгледа относителната тежест на случаите на страните, но само ако е възможно да се формира ясно становище, че случаят на едната страна е много по-сериозен от този на другата.

Заповеди за претърсване (Search Orders)

Заповед за претърсване може да бъде издадена за целите на обезпечаването на налагането на обезпечителна мярка върху доказателства или имущество, свързано със съдебно производство. Условията за получаване на заповед за претърсване са по-строги от тези за други видове съдебни разпореждания и съдът няма да издаде такава заповед, освен ако ищецът не докаже, че са спазени всички посочени по-долу условия:
Налице е изключително сериозен *prima facie* случай срещу ответника.
Действията на ответника, довели до производството, причиняват сериозни действителни или потенциални вреди за ищеца.
Налице е явно доказателство, че ответникът разполага с уличаващи документи или материали.
Налице е „реална възможност“ или „вероятност“ съответните документи или материали да изчезнат, ако заповедта не бъде издадена.

Обезпечителни заповеди за запор и възбрана върху имущество (Freezing Injunctions)

Съдът разполага с правомощието да издава обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество, когато е „законосъобразно и подходящо“ да го направи. Обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество няма да бъде издадена, освен ако ищецът не докаже, че са изпълнени всички посочени по-долу условия:

Ищецът разполага с основателна причина да предяви иск, по отношение на който са компетентни съдилищата в Англия и Уелс.

Ищецът разполага с „добре обосновано, защитимо искане“ срещу ответника.

Налице са основания да се счита, че ответникът разполага с активи в рамките на юрисдикцията.

Налице е „действителен риск“ ответникът да борави с активите по начин, който не позволява изпълнението на каквото и да е съдебно решение (напр. като се разпорежда с активите или ги премества от съответната юрисдикция).

Съдът ще бъде особено предпазлив, преди да издаде обезпечителни заповеди за запор и възбрана върху имущество в подкрепа на чуждестранни производства, особено ако въпросните заповеди биха се припокривали или противоречали на каквато и да е обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество, издадена от чуждестранния съд, в който се провежда главното производство, или ако чуждестранният съд е отказал да наложи запор или възбрана върху активите.

Съдът няма да издаде международна обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество, ако ответникът разполага с достатъчно активи в рамките на юрисдикцията, и трябва да реши дали такава заповед може да бъде изпълнена в държавите, в които ответникът разполага с активи.

Заповеди „Norwich Pharmacal“

Съдебната практика е в основата на тези заповеди, с които се изисква ответникът да оповести на ищеца определени документи или информация. Макар обхватът на оповестяването да е близък до този при досъдебните производства и при оповестяването от страна, която не е страна по спора, той е по-широк, тъй като обхваща „информацията“, а не документите. Тези заповеди могат да бъдат издадени по всяко време в хода на съдебния спор и дори могат да се прилагат след постановяване на съдебното решение. Допълнителният критерий към общите безпристрастни принципи е, че трябва да е извършена неправда и да е налице нарушител, срещу когото, ако е известен, ще бъде заведено дело от подалата молбата страна. Заповедта е необходима, за да се съдейства за постигане на справедливост, а не е възможно това да бъде постигнато по друг начин. Ответникът е или нарушител, или е лице, което общува или е свързано с нарушител, за когото разполага с информация. Молба за тези заповеди се подава във Висшия съд и те имат международно приложение; съдържанието на оповестената информация може да се използва в чуждестранни съдебни спорове без разрешението на съда, което е отклонение от общите принципи за водене на съдебни спорове.

Разпореждания за забрана да бъде започнато или продължено съдебно производство в други съдилища (Anti-Suit Injunctions)

Това са разпореждания, с които на ответника се забранява да води съдебен спор в чуждестранен съд. В допълнение към общите принципи за безпристрастни мерки има и други критерии. Преди всичко забраните за водене на съдебен спор трябва да бъдат в интерес на правосъдието; обикновено, тъй като използването на съдилищата на Англия и Уелс е злонамерено или би било в нарушение на договорна клауза, като например нарушение на клауза за изключителна компетентност. Освен това съдебният спор трябва да се разглежда в съд, който е извън обхвата на Регламент „Брюксел I“. Ако съдът е в състояние да спре съдебен спор в тези съдилища, това би засегнало принципа на взаимно доверие между съдебните системи. Изключението от това правило е, че ако въпросът е свързан с частен арбитраж, такава опасност не съществува.

Междинни плащания (Interim Payments)

Съдът може да разпореди на ответника да извърши временно плащане само ако той е признал, че разполага с парични средства да плати на ищеца, в случай че вече има постановено решение в полза на ищеца за парична сума, което подлежи на последваща оценка, или ако съдът е убеден, че по време на процеса на ищеца ще му бъде възстановена „значителна сума пари“ (или при иск за владение на земя — плащане във връзка с ползването на земята от ответника). При дела за телесна повреда плащане може да бъде разпоредено само ако задължението на ответника бъде поето от застраховател или ако ответникът е публичен орган.

Обезпечение за разноските (Security for Costs)

Най-често срещаните дела, при които съдът може да разпореди на ищеца да предостави обезпечение, са тези, при които:

Ищецът пребивава извън Европейския съюз и Европейската зона за свободна търговия (Исландия, Лихтенщайн, Норвегия и Швейцария) и би било трудно да се изпълни разпореждане относно разноските в държавата на пребиваване на ищеца.

Ищецът е дружество или друг корпоративен орган и е налице причина да се смята, че няма да бъде в състояние да плати разноските на ищеца, ако това бъде разпоредено (когато се решава дали да се разпореди обезпечение, съдът ще вземе предвид това дали липсата на пари или средства за ищеца е в резултат на поведението на ответника).

Ищецът е променил своя адрес с оглед на избягването на последиците от съдебния спор; или не е попълнил правилно адреса си в исковия формуляр.

Ищецът е предприел стъпки във връзка със своите активи, които биха затруднили изпълнението на заповед за разноските срещу него.

Съдът ще издаде заповед само ако е убеден, че това е законосъобразно при всички обстоятелства. Той ще прецени дали молбата за обезпечение се използва за погасяване на действителния иск и дали има достатъчно добра перспектива искът да бъде удовлетворен.

Съдът също така има правомощието да разпореди предоставянето на обезпечение от:

страна, която не участва в делото и финансира иска в замяна на дял от ползите от производството или която е предоставила правото за предявяване на иска на ищеца, за да се избегне рискът от изпълнение на разпореждането относно разноските;

всяка страна в производството, която не е спазила съдебните правила, без да има основателна причина.

[3] Такива са принципите за дестилация и рафиниране на *American Cyanamid*.

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

Временни съдебни разпореждания (Interim Injunctions)

Със съдебно разпореждане може да бъде поискано дадена страна да предприеме или да се въздържи от предприемането на действия във връзка с всякакъв вид актив.

Заповеди за претърсване (Search Orders)

Със заповед за претърсване се изисква ответникът да разреши влизането в свои помещения, но на ищеца не се позволява да използва сила. В заповедта трябва да се посочват помещенията, които могат да бъдат претърсени, и да се изброят елементите, които лицата, извършващи претърсването, могат да инспектират, копират и изнасят. Заповедта може да обхваща само доказателства, които имат връзка с производството, или имущество, което може да бъде предмет на производството или по отношение на което може да възникне въпрос в хода на производството. Със стандартния формуляр на заповед се изисква ответникът да предаде всички описани в заповедта елементи. Когато е възможно, съответните доказателства да се съхраняват на компютри, трябва да бъде предоставен достъп до всички компютри в помещенията, така че да могат да бъдат претърсени, като трябва да бъдат предоставени копия на всички съответни елементи, които са открити.

Обезпечителни заповеди за запор и възбрана върху имущество (Freezing Injunctions)

Съдът може да издаде обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество във връзка с имуществото на ответника, с която му се забранява да намалява активите си в рамките на юрисдискцията под определена стойност, или да разпореди налагането на запор или възбрана върху конкретни активи. Ответникът все още ще има право да разходва определени суми за разходи за издръжка, правни съвети и представителство, а със заповедта може да му се позволи да борави с активи в обичайната си стопанска дейност.

Стандартният формуляр за обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество е под формата на заповед за „максимална сума“, в която се посочва, че тя се прилага по отношение на всички активи на ответника до посочена стойност. Заповедта обхваща всички активи, за които ответникът има правомощието да борави сам, включително активи, държани или контролирани от трета страна, в съответствие с указанията на ответника.

Общата заповед или заповедта за „максимална сума“ ще обхваща всички активи, включително движимо и недвижимо имущество, превозни средства, парични средства и ценни книжа. Тя ще се разшири върху всички активи, които са придобити след издаването ѝ. В нея могат да се посочват определени имоти, търговски активи и банкови сметки, върху които са наложени запор или възбрана. Върху съвместна банкова сметка няма да бъде наложен запор, освен ако това не е специално посочено в заповедта.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Ответникът се предупреждава, че неспазването на временно съдебно разпореждане се счита за неуважение към съда, за което той може да бъде лишен от свобода, да му бъде наложена глоба или активите му да бъдат секвестирани.

Предоставянето от трета страна на възможност ответникът да се разпорежда с активи в нарушение на обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество, не се счита непременно за неуважение към съда. Ако обаче трета страна, която е била уведомена за обезпечителната заповед за запор и възбрана върху имуществото, съзнателно помага на ответника да се разпорежда с активи, които са запорирани или възбранени, тази страна проявява неуважение към съда. Ето защо ищецът следва да предостави копия от обезпечителната заповед за запор и възбрана на трети страни, като например банкери, счетоводители и солиситъри на ответника. (В стандартния формуляр на заповедта се предполага, че това ще бъде направено, и се отправя предупреждение за възможните санкции към трети страни. Формулярът също така включва задълженията на ищеца да посрещне разумните разходи, направени от трети страни, при изпълнение на заповедта и да ги компенсира срещу задължения, възникнали при него). Дори да са били уведомени за заповедта, банките и други трети страни все още могат да упражнят правата на обезпечение и компенсация, които са възникнали преди издаването на обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество.

Обезпечителната заповед за запор и възбрана върху имущество не предоставя на ищеца имуществени права във връзка със запорираните или възбранените активи. Правото на образуване на производство за неизпълнение на разпореждане на съда обикновено е единственото средство за правна защита на ищеца. Договор, сключен в нарушение на съдебно разпореждане, е незаконосъобразен и следователно е възможно да не подлежи на изпълнение от страна, която знае, че това ще бъде в нарушение на заповедта. Освен това понякога съдът може да е в състояние да издаде отделно съдебно разпореждане, с което да попречи на ответника да изпълни договор с трета страна. Въпреки това собствеността все още може да бъде прехвърлена съгласно незаконосъобразен договор, а след като такъв договор бъде изпълнен, обикновено не е възможно прехвърлените активи да бъдат възстановени.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

Когато заповедта за временно съдебно разпореждане е издадена в присъствието на страните, в нея може да се посочва, че тя е в сила, докато трае процесът, до постановяването на решение или последваща заповед на съда, или до конкретна дата. (Ако съдебното разпореждане е в сила до „последваща заповед“, действието му няма да спре при постановяване на решение от съда, а само когато той издаде заповед, с която съдебното разпореждане се отменя изрично или косвено.)

Обикновено временно съдебно разпореждане, издадено без да се уведоми ответникът, има определен срок, който рядко е по-дълъг от 7 дни, като за неговото удължаване ще бъде необходима друга съдебна заповед. Когато издава разпореждане без уведомяване, съдът обикновено определя „дата на връщане“ за допълнително изслушване, по време на което ответникът може да присъства и да оспори продължаването на заповедта. В стандартния формуляр за обезпечителна заповед за запор и възбрана върху имущество се посочва, че тя се прилага до датата на връщане или до последваща заповед.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Ответникът или всяка трета страна, която е пряко засегната от временното съдебно разпореждане, по всяко време може да подаде молба до съда за изменение или отмяна на заповедта (макар че за молба във връзка със заповед за претърсване, която вече е била изпълнена, обичайно би следвало да се изчака до процеса). Не е необходимо да се изчаква датата на връщане, за да се оспори заповед, издадена без уведомление. Ответникът трябва да уведоми предварително солиситърите на ищеца за молбата. Обикновено молбата следва да бъде подадена в съда, който е издал заповедта, и често може да бъде разглеждана от същия съдия.

Основанията за подаване на такава молба от ответника включват: неизпълнение на едно от условията на заповедта, съществена промяна на обстоятелствата, с която се премахва основанието на заповедта, потискащия ефект на заповедта, неоснователна намеса в правата на добросъвестни трети страни и забавяне от страна на ищеца при предявяването на иска. Когато съдебното разпореждане е получено без уведомление за ответника, основанията за отмяна или изменение на заповедта включват също неразкриването от страна на молителя на съществени факти пред съда при получаването на заповедта, както и недостатъчни доказателства, които да оправдават налагането на временни мерки без уведомление.

Ако съдът отмени заповедта, ответникът има право да се позове на поемането от страна на ищеца на насрещни задължения при обезщетение за причинени вреди и обезщетение по иска. Съдът ще разпореди „разследване във връзка с обезщетяването“, за да бъдат установени загубите на ответника, въпреки че това може да се отложи до процеса или по-късно.

Съдът също така има правомощията да изпълнява или изменя заповеди за междинни плащания и обезпечение за разноски, както и да разпорежда възстановяването на всички или на част от паричните средства, платени съгласно заповедта.

Връзки по темата

Министерство на правосъдието

Последна актуализация: 30/09/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.